

EPSTEIN-BARR VIRUS (EBV) REACTIVATIE IS SLECHT BEGREPEN

EBV-reactivatie kan op elk moment optreden wanneer het immuunsysteem (stresssysteem) van het lichaam verzwakt is. EBV is normaal gesproken een onschadelijke parasiet, tenzij het de onderdrukking door een volledig functionerend immuunsysteem kan omzeilen.

Aanleiding

De oorzaak van de immuunonderdrukking wordt een aanleiding genoemd. Hier is een lijst met aanleidingen die reactivatie kunnen veroorzaken:

1. Trauma - ongeval
2. Infectie
3. Psychologische episode
4. Lumbaalpunctie
5. Epidurale injectie
6. Operatie

Pathologische complicaties van reactivatie

Wanneer EBV gereactiveerd is, bevindt het zich in het bloed en zullen sommige virussen weefsels binnendringen om een kolonie te vormen en te groeien. EBV heeft een voorkeur voor tussenwervelschijven en zenuwweefsel. Auto-immuniteit betekent dat een lichaamseigen element andere lichaamsweefsels aanvalt. Er zijn twee typen.

Wij zijn van mening dat het EBV-virus zich nestelt in het arachnoïdale membraan en/of de zenuwwortels van de cauda equina. Het is de auto-immuniteit van EBV die de aanhoudende ontsteking bij AA in stand houdt. EBV-auto-immuniteit veroorzaakt ook ontsteking en weefselbeschadiging van gliacellen in het centrale zenuwstelsel (CZS), wat leidt tot constante, hardnekkige pijn en diverse neurologische aandoeningen.

Behandeling

Sommige specifieke details worden bepaald door bloedonderzoek. De belangrijkste behandeling is een krachtig ontstekingsremmend en auto-immuunonderdrukkend programma. Traditioneel bestaat dit uit methylprednisolon en ketorolac. Dexamethason en prednison zijn alternatieven. De op één na belangrijkste maatregel is het innemen van supplementen die toekomstige reactivatie voorkomen. Deze omvatten vitamine C, curcumine, luteoline en glutathion. Als uit bloedonderzoek blijkt dat er sprake is van een actuele reactivatie, zijn ivermectine en antivirale medicijnen nodig.

